

A FÖLD TÖRTÉNETE 5. RÉSZ – A TIZENKETTEK NAGYTANÁCSÁTÓL

5. rész

A Marsi civilizáció

Sal Rachele/Selacián keresztül

Az Eredeti DNS kísérletek során, a nem sikerült, nem a célra használható kísérleti példányokat az Alapítók a „kukába” dobták, így mondják ezt földi nyelven, hogy megértsük. A laboratóriumuk „szemeteskosaraiból”, máshonnan származó technikusok lopódtak be az éj kellős közepén és kikukázták a selejtes példányokat, teremtményeket, és ezek a máshonnan jöttek, elkezdtek ezekkel tovább kísérletezni.

A Földi kísérleteket megérteni nagyon sok időt vesz igénybe, de az Alapítók visszatérnek a Sagájukkal a Maldek pusztulása utáni időkre.

Több mint 10 millió lélek vesztette el a testét a Maldek megsemmisülésekor. A legtöbb lélek ezek közül ezután a Marsra került, költözött inkarnálódott, ahol már egy civilizációs fejlődés folyamatban volt. A Marson lévő lelkek, ebben az időben az Alapítók által kikísérletezett (humán) testben éltek, más csoportokkal, különböző csillagrendszerekből, mint az Orion vagy az Alfa Draconis/Thuban. Ezek a csoportok már hosszabb ideje nyomot hagytak az evolúciós spiráljukon, de még nem jutottak el arra a szintre, hogy komolyabban meg tudják változtatni a DNS lenyomatukat, még egyelőre nem érkeztek el arra a szintre. A marsi lelkek a Maldekről testesültek meg, DNS kereszteződés, nemesítés során egy hatásos módon, amely mögött: Plejádi, Orioni, és Marsi drakonida (itt az Alfa Draco csillagrendszerből érkezőkre érti, és nem általában a hüllő fajra!!!) vérvonalak álltak. A civilizációs lélekszám így a Marson jelentősen megnőtt, és majd elérte a 100 milliós lélekszámot, néhány ezer éven belül. A volt Maldekiek ezen belül 10 milliós népességükkel egy időben csaknem a lakosság felét tették ki.

Ahogy nőtt a népesség, úgy egyre feszültebbé vált a hangulat az egyes csoportok között. Lévéen, hogy mind a Marsnak mind a Maldeknek a Naptól való távolság miatt elég vékony és különleges és ritka légköre volt, így nem tudott a bolygójuk nagyobb méretű populációt fenntartani, másrészt a felhalmozott nukleáris fegyverek jelentették még a feszültség egyik forrását.

Mivel a marsi civilizáció lélekszáma tovább növekedett, különböző zavargások törtek ki a frakciók között, azért mert a maldeki lelkek nagyobb része nem okkult még eléggé saját volt háborúiból, és elég hirtelen, gyorsan távozott a bolygóról, a Maldekről, a katasztrofális eseményeket követően. Bár a legtöbb lélek közülük, felvilágosító tanácsadáson vett részt két életideje közt nem sok sikerrel, így az Alapítók és mások kötötték magukat a be nem avatkozás elvéhez a Mars tekintetében is, egyetlen kivétellel, hogy bármely bolygó felrobbantása, így a Marsé is ezen túl megakadályozható. A marsiaknak viszont volt arra elég idejük, hogy elegendő fegyvert halmozzanak fel, amivel el tudnák pusztítani az egész bolygójukat. A Maldek felrobbanása megváltoztatta jelentősen a Mars keringési pályáját és az elektromágneses frekvencia sávját. Az éghajlati változások miatt, bonyolult és kiterjedt csatornahálózatot építettek, hogy vizet tudjanak szállítani a trópusi és sarki vidékekről a sivatagi területekre. Mivel

Írta: Alapító/12-ek Tanácsa/Sal
2011. október 04. kedd, 08:48 -

a klíma szélsőségesre változott, háborúk törtek ki a víz feletti birtoklás jogaiért, és ezeket a háborúkat hagyományos fegyverekkel robbantották ki, vívták meg ezután.

Az atombomba legpusztítóbb formáját kezdték el kikísérletezni, nehéz fémeket használva (uránium, plutónium stb...), hogy a háború kitörése esetén bevethessék ezeket a fegyvereket is. Számos lelket előre figyelmeztetett a Fény Testvérisége (később a Bolygók Konföderációja/Szövetsége), és segítséget nyújtottak a föld alatti menedékhelyek és városok megépítésére. A Maldeki tapasztalat miatt (a bolygó nukleáris felrobbantása) a Fény Testvérisége és a vele szövetséges szervezetek semlegesítették a hatalmas mennyiségben felhalmozott fegyvereket, hogy megakadályozzák a már ismert maldeki események megismétlődését. A marsiak azonban lyukakat robbantottak ki a légkörük felszínén az atmoszférájukban a háborúk során és ez felborította az ökológiai egyensúlyt, s így a legtöbb életforma kihalt. Akik még el tudtak menekülni az atomrobbanások után a marsi föld alatt találtak menedéket, és ott tovább folytatták és újjáépítették a civilizációjukat, és egy újabb szintjére értek el. Mintegy 100 millió felszíni lélekből, mintegy 10 millió maradt meg és élt tovább a bolygó belsejében. A további támadások kivédésére a föld alatti városokat a Marson elzárták és lezárták a külvilágtól. Az ottani tudósok létrehoztak egy mesterséges környezetet, amely 20 millió lelket is képes volt fenntartani. A Mars felszínét ekkor nagy porviharok szántották végig és az ott lévő városokat, és építményeket csaknem mind elpusztították. A mai napig fennmaradt (és látható) néhány piramis és más geometrikus épület, amely arra elég csupán, hogy emlékeztessen mindenkit arra, hogy valamikor egy civilizáció lakott a felszínén. A Föld alatti városok a mai napig lakottak, de mivel a 4. sűrűségbe emelkedtek, így a legtöbb látogató számára nem látható. És mi történt 90 millió lélekkel, akiknek nem sikerült a marsi föld alá menekülni. A Földre inkarnálódtak, vagy kivándoroltak a bolygóra, bele a plejádi, orioni, drakonida olvasztótégelybe és más hasonló csoportokba, és ennek az átrendeződésnek az lett később az eredménye, hogy Pán bukását okozta.

Ezzel véget ért az 5. rész

közreadja:

Írta: Alapító/12-ek Tanácsa/Sal
2011. október 04. kedd, 08:48 -

www.foldicsillagok.hu

<http://www.salrachele.com/webchannelings/foundersonearthhistorypart5.htm>

<http://www.ditrianum.org/English/Channelings/founders.htm>